

OVERENSKOMST

I henhold til artikel 20 i aftalen af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager

For at gennemføre aftalen af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager, som omfatter Danmark, Færøerne, Grønland, Finland, Island, Norge og Sverige, er overenskomst i henhold til artikel 20 truffet om følgende bestemmelser.

1. Med udtrykket "tilvejebringelse af selvangivelser eller andre meddelelser" i artikel 1 b), i aftalen forstås tilvejebringelse af selvangivelse eller anden meddelelse til brug for skatteansættelse (beskatning) eller anden foranstaltning i sager vedrørende skat i den kontraherende stat, som begærer bistanden. Udtrykket omfatter tillige fremskaffelse af selvangivelser eller andre dokumenter, i original eller kopi, som er indgivet med henblik på skatteansættelse (beskatning) eller anden foranstaltning i sager vedrørende skat i den kontraherende stat, til hvilken anmodningen rettes.

2. Med skatter, for hvilke bistand skal gives, ligestilles,

a) morarenter samt restafgift eller anden afgift, som pålignes på grund af undladt indbetaling af skat i en kontraherende stat indtil det tidspunkt, da fordringen overgives til inddrivelse i den anden kontraherende stat eller som følge af undladelse af at opfylde oplysnings- eller betalingspligt for så vidt angår skat eller offentlig afgift (forsinkelsesafgift, afgiftstillæg etc.);

b) sådanne morarenter samt restafgift eller anden afgift, som pålignes på grund af undladt indbetaling af skat i en kontraherende stat efter det tidspunkt, da fordringen blev overgivet til inddrivelse i den anden kontraherende stat og for hvilke bistand fordres ved særskilt begæring, samt

c) godtgørelse for inddrivelsesomkostninger samt bøder i det omfang, omkostningerne respektive bøderne ikke har forbindelse med søgsmål ved domstol.

3.A. Ved "motorafgifter" i aftalens artikel 2, stykke 1 h), 2), forstås skatter og afgifter, som for tiden udskrives i henhold til følgende love med ændringer:

a) for Danmarks vedkommende: registreringsafgift af motorkøretøjer i henhold til lov nr. 221 af 26. maj 1971 samt vægtafgift af motorkøretøjer i henhold til lov nr. 99 af 28. marts 1962;

b) for Finlands vedkommende: skat i henhold til lov om skat på motorkøretøjer (722/66) og lov om bil- og motorcykelskat (482/67);

c) for Færøernes vedkommende: afgift i henhold til lagtingslov nr. 102 af 1. oktober 1986 om registreringsafgift af motorkøretøjer;

d) for Grønlands vedkommende: afgift i henhold til landstingslov nr. 3 af 16. juni 1987 om afgift af motorkøretøjer;

e) for Islands vedkommende: årsafgift eller kilometerafgift på ikke benzindrevne biler i henhold til lov nr. 3/1987, samt bilafgift i henhold til lov nr. 39/1988;

f) for Norges vedkommende: afgifter i henhold til lov af 19. juni 1959, nr. 2. nemlig éngangsafgift på motorkøretøjer m.m., opbygningsafgift, årsafgift, kilometerafgift, omregistreringsafgift, afgift af

benzin og afgift ved førstegangsregistrering af campingvogne, samt

g) for Sveriges vedkommende: skatter i henhold til vejtrafikskatteloven (1973:601) og (1988:327) samt i henhold til lov (1976:339) om skat på bilsalg og lov (1988:328) om vejtrafikskat på udenlandske køretøjer.

3.B. Ved "merværdiafgift og anden almindelig omsætningsafgift" i aftalens artikel 2, stykke 1 h), 3), forstås skatter og afgifter, som for tiden udskrives i henhold til følgende love med ændringer:

a) for Danmarks vedkommende: afgift i henhold til lov nr. 102 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift);

b) for Finlands vedkommende: skat i henhold til lov om omsætningskat (532/63);

c) for Færøernes vedkommende: (udskrives ikke for tiden);

d) for Grønlands vedkommende: (udskrives ikke for tiden);

e) for Islands vedkommende: almindelig omsætningskat (lov nr. 10/1960) og skat i henhold til lov om merværdiafgift (lov nr. 50/1988);

f) for Norges vedkommende: afgift i henhold til lov af 19. juni 1969 om merværdiafgift, samt

g) for Sveriges vedkommende: skat i henhold til lov om merværdiskat (1968/430).

3.C. Ved "punktskatter" i aftalens artikel 2, stykke 1, h), 4), forstås skatter og afgifter, som for tiden udskrives i henhold til følgende love med ændringer:

a) for Danmarks vedkommende: lov nr. 628 af 8. december 1982 om afgift af benzin, lov nr. 414 af 18. december 1968 om afgift af chokolade og sukkervarer, lov nr. 98 af 17. marts 1971 om afgift af vin og frugtvin, lov nr. 153 af 6. maj 1980 om afgift af spiritus, lov nr. 62 af 19. februar 1986 om afgift af øl, lov nr. 68 af 28. februar 1950 om afgift af parfumer, toiletvarer m.v., lov nr. 68 af 25. marts 1955 om tobaksafgifter, lov nr. 174 af 7. maj 1975 om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., lov nr. 607 af 21. december 1946 om afgift af konsumis, lov nr. 406 af 20. august 1976 om afgift af sukker m.v., lov nr. 413 af 20. august 1976 om afgift af lystfartøjsforsikringer, lov nr. 634 af 21. december 1977 om afgift af visse detailsalgspakninger, lov nr. 453 af 7. september 1977 om afgift af visse olieprodukter, lov nr. 265 af 9. juni 1982 om afgift på stenkul, brunkul og koks m.v., lov nr. 577 af 15. december 1983 om afgift af mineralvand, visse safter samt læskedrikkoncentrater m.v., lov nr. 441 af 6. september 1977 om afgift af charterflyvning, lov nr. 89 af 9. marts 1977 om afgift af elektricitet, lov nr. 291 af 29 juni 1979 om afgift af gas, lov nr. 174 af 30. april 1969 om stempelafgift, lov nr. 284 af 23. maj 1973 om kapitaltilførselsafgift, lov nr. 313 af 20. december 1915 om børsstempelafgift, lov nr. 228 af 22. april 1987 om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven), lov nr. 575 af 25. november 1977 om afgift ved førstegangsoverdragelse af visse ejerlejligheder, lov nr. 832 af 21. december 1988 om afgift af chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), lov nr. 834 af 21. december 1988 om visse miljøafgifter (engangsservice og bekæmpelsesmidler), lov nr. 376 af 6. juli 1988 om lokalradiofonden, lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer, lov nr. 830 af 19. december 1989 om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, afgifter ifølge lov nr. 44 af 14. marts 1955 om forskellige forbrugsafgifter og afgifter ifølge lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger;

b) for Finlands vedkommende: skatter og afgifter i henhold til lov om tobaksafgift (875/79), lov om afgift af sukkervarer (867/79), lov om afgift af øl (877/79), lov om afgift af læskedrikke (870/79), lov om afgift af levnedsmiddelsprodukter (868/79), lov om afgift af brændsel (948/82), lov om afgift

af spiselige fedtstoffer (879/79), lov om afgift af sukker (872/79), lov om afgift af gødningsstoffer (881/79), lov om skat af alkoholiske drikke (869/79), lov om sikkerhedsoplagringsafgift (1105/83), lov om afgift på protein (1092/85), lov om afgift af olieaffald (894/86), lov om oliebeskyttelsesfonden (379/74), lotteriskatteloven (259/70), lov om skat af visse forsikringspræmier (664/66), lov om stempelskat (662/43), biografskatteloven (366/64), lov om skat på motorkøretøjer (722/66) og lov om bil- og motorcykelskat (482/67);

c) for Færøernes vedkommende: lagtingslov nr. 23 af 23. februar 1950 om importafgift m.v. (fremstillingsafgift), lagtingslov nr. 99 af 1. oktober 1986 om særlig afgift på brændeolie m.v., lagtingslov nr. 37 af 26. maj 1988 om rejseafgift og lagtingslov nr. 11 af 9. april 1968, som ændret ved lagtingslov nr. 8 af 16. januar 1990, om afgift ved bortlodning;

d) for Grønlands vedkommende: afgifter i henhold til landstingslov nr. 1 af 6. maj 1989 om indførsel af varer og om indførselsafgifter, nr. 8 af 25. oktober 1985 om restaurationsafgift ved salg og servering af stærke drikke, nr. 7 af 31. oktober 1987 om lotteriafgift, nr. 8 af 31. oktober 1987 om stempelafgift, nr. 3 af 17. maj 1990 om afgift på automatspil, nr. 16 af 18. oktober 1990 om afgift af passagerflyvning internt i Grønland og nr. 20 af 25. oktober 1990 om afgift på rejer;

e) for Islands vedkommende: lov om vareafgift (97/1987), lov om finansiering af vejanlæg (3/1987), lov om forlystelsesskat (158/1970), lov om særlig importafgift på motorkøretøjer (4/1960), lov om stempelskat (36/1978) og lov om lufthavnsafgift (31/1987);

f) for Norges vedkommende: afgift af brændevin og vin m.m. og afgift af alkohol i essenser m.m., som indføres (lov af 19. juni 1964, nr. 1), afgift af øl (lov af 28. juni 1912, nr. 4), afgift af tobaksvarer, mineralolie, bådmotorer, elektricitet, smøreolie, chokolade og sukkervarer m.v., sukker, alkoholfrie drikkevarer (med og uden kulsyre) og emballage til drikkevarer, kosmetik, charterrejser med fly og miljøfarlige batterier (lov af 19. maj 1933, nr. 11), de afgifter af motorkøretøjer, der er nævnt under punkt 3, A, f) (lov af 19. juni 1959, nr. 2), afgift af honorarer til udenlandske kunstnere m.v. (lov af 5. april 1963, nr. 10), dokumentafgift (lov af 12. december 1975, nr. 59), "kringkastingsafgift" (lov af 13. juni 1980, nr. 36), og afgift af udstyr til optagelse eller gengivelse af lyd eller billeder (lov af 12. juni 1981, nr. 69), samt

g) for Sveriges vedkommende: lov om skat på lotterigevinster (1928:376), lov om særlig vareskat (1941:251), afgifter og skatter ifølge lov om almindelig energiskat (1957:262), lov om benzinskat (1961:372), lov om tobaksskat (1961:394), lov om afgift ved import af visse arter af bagværk (1968:361), lov om skat af annoncer og reklame (1972:266), lov om skat af spil (1972:820), lov om særlig skat af olieprodukter og kul (1973:1216), bilophugningslov (1975:343), lov om skat af drikkevarer (1977:306), lov om salgsskat af motorkøretøjer (1978:69), lov om skat af visse rejser (1978:144), lov om skat af visse kassettebånd (1982:691), lov om skat af videobåndspillere (1982:1200), lov om skat af visse former for elektrisk energi (1982:1201), lov om skat af omsætning af visse værdipapirer (1983:1053), lov om særlig skat af elektrisk energi fra kernekraftværker (1983:1104), lov om totalisatorskat (1984:351), lov om skat af visse drikkevareemballager (1984:355), lov om stempelskat ved tinglysningsmyndigheder, (1984:404), lov om stempelskat af visse aktier (1984:405), lov om afgift af bekæmpelsesmidler (1984:410), lov om miljøskat af indenrigsflytrafik (1988:1567), lov om skat af svovl (1990:587) og lov om miljøafgift på udslip af kvæl-stofoxider ved energiproduktion (1990:613).

3.D. Ved bidrag i aftalens artikel 2, stykke 1, h), 5), forstås skatter og afgifter, som for tiden udskrives i henhold til følgende love med ændringer:

a) for Danmarks vedkommende: arbejdsgiverbidrag til dagpengefonden, jfr. § 41, stk. 4, samt §§ 11, 13 og 15, stk. 2, i lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpænge ved sygdom og fødsel, bidrag til frivillig forsikring i henhold til § 27 i lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpænge ved sygdom eller fødsel, rederbidrag jfr. § 21, stk. 4, i lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring,

arbejdsgiverbidrag til førtidspension, jfr. §§ 54 og 55 i lov nr. 624 af 28. september 1987 om social pension, forsikringspræmier m.m., som en forsikringspligtig arbejdsgiver skal indbetale til særlig godkendt forsikringsselskab eller forsikringsforbund, jfr. 42, 43 og 44 i Socialministeriets bekendtgørelse af 25. juni 1987 af arbejdsskadeforsikringsloven, betaling pålagt efter lov om social bistand (lov nr. 333 af 19. juni 1974), når den efter lovens § 7, jfr. § 27, kan inddrives som personlige skatter, bidrag ifølge lov om arbejdsmarkedets tillægspension (lov nr. 46 af 7. august 1964), kap. V (ATP), arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikringen (lov nr. 114 af 24. marts 1970) samt arbejdsmarkedsbidrag i henhold til lov nr. 840 af 18. december 1987;

b) for Finlands vedkommende: afgifter og præmier i henhold til folkepensionsloven (347/56), sygeforsikringsloven (364/63), lov om arbejdsgiveres socialforsorgsafgift (366/63) og lov om skovbrugsforeninger (558/50);

c) for Færøernes vedkommende: lagtingslov nr. 68 af 9. juni 1988, som ændret ved lagtingslov nr. 6 af 16. januar 1990 om garantifond for fiskeriindhandlinger og løn m.v.;

d) for Grønlands vedkommende: forsikringspræmie, som en forsikringspligtig arbejdsgiver skal indbetale til anerkendte forsikringsselskaber, jfr. 48, 49 og 50 i henhold til anordning nr. 558 af 28. december 1979 for Grønland om arbejdsskadeforsikring samt arbejdsgiverbidrag ifølge landstingslov nr. 5 af 23. april 1988 om opkrævning af midler til finansiering af praktikstøtte;

e) for Islands vedkommende: afgifter i henhold til lov om folkeforsikring, nr. 67/1971, lov om arbejdsløshedsforsikring, nr. 96/1990, lov om Industrielånefonden, nr. 76/1987 og lov om lønskat, nr. 14/1965, samt skat på erhvervsvirksomhed m.m. ifølge kap. V i lov om indkomstkilder for kommunerne, nr. 90/1990, kirkegårdsafgift ifølge lov om kirkegårde, nr. 21/1963, og industriafgift ifølge lov om industriafgift nr. 48/1975;

f) for Norges vedkommende: afgifter i henhold til lov af 17. juni 1966 om folkeforsikring og lov af 19. juni 1969 om afgift af investeringer m.v. samt afgift ifølge Kgl. Resolution af 17. december 1971 med bestemmelser om overvægtsafgift, samt

g) for Sveriges vedkommende: lov om skovbrugsafgift (1946/324), afgifter i henhold til lov om almindelig forsikring (1962:381), lov om overvægtsafgift (1972:435), lov om arbejdsskadeforsikring (1976:380), lov om delpensionsforsikring (1979:84), lov om socialafgifter (1981:691), lov om almindelig lønafgift (1982:423), lov om opkrævning af socialafgifter fra arbejdsgivere (1984:668), lov om særskilt lønskat (1990:659), lov om skat af indtægter af pensionsmidler (1990:661), lov om skat af visse præmiebetalinger (1990:662) og lov om særlig præmieskat af gruppelevsforikringer m.m. (1990:1427).

3.E. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter og afgifter af tilsvarende eller i det væsentlige tilsvarende art som dem, der er nævnt under punkterne A)- D) og som før undertegnelsen af overenskomsten er blevet pålagt - eller efter undertegnelsen måtte blive pålagt ved siden af eller i stedet for ovennævnte skatter og afgifter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal snarest muligt give hinanden meddelelse om væsentlige ændringer, der er foretaget i de respektive lovgivninger.

4. Pligt til at give oplysninger i henhold til aftalens artikel 11 omfatter tillige oplysninger om udbetalte periodiske underholdsydelser.

5. Ved begæring om bistand til inddrivelse skal vedlægges i original eller kopi, den afgørelse, på hvilken skattekravet grundes, eller bekræftet afskrift af restanceliste eller andet dokument, hvoraf kravet fremgår.

I begæringen skal angives:

- a) den myndighed, som begærer bistanden;
- b) for så vidt angår en betalingspligtig fysisk person: navn, bopælsadresse, fødselsdata (personnummer) og hjemstedskommune, samt, om muligt, arbejdsplads og opholdssted;
- c) for så vidt angår betalingspligtig juridisk person: juridisk karakter, navn og adresse;
- d) i givne fald det eller de steder i den stat, hos hvilken inddrivelsen begæres, hvor aktiver, tilhørende den betalingspligtige, forefindes, samt aktivernes art;
- e) kravets art og beløb, de heri omfattede påløbne renter, den tid, som kravet vedrører, samt det tidspunkt, på hvilket kravet helt eller delvis forældes i henhold til den begærende stats egen lovgivning;
- f) grundlag for beregning af renter eller afgift i henhold til punkt 2 a) eller b), samt
- g) andre omstændigheder, som kan lette eller fremskynde inddrivelse af fordringen.

Tilsvarende oplysninger skal gives i en begæring om bistand til sikkerhedsstillelse for betaling af skyldig skat.

6. Begæring om bistand til inddrivelse af skat må kun fremsættes, såfremt det sammenlagte betalingskrav, heri ikke indregnet beløb, som omfattes af punkt 2 a), udgør mindst 2.500 danske kroner, 1.500 finske mark, 25.000 islandske kroner, 2.500 norske kroner eller 2.500 svenske kroner.

7. Inddrivelse sker i den kontraherende stats møntsort, hos hvilken inddrivelsen begæres. Den pågældende myndighed i denne stat skal snarest muligt, efter at bistandsbegæringen er indkommet, omregne det beløb, som begæringen omfatter, til denne stats møntsort i overensstemmelse med en af centralbanken anbefalet kurs, som var gældende på den dag, da begæringen indkom, og inddrivelsen skal herefter anses at gælde det således beregnede beløb. Ved omregningen kan anvendes de bestemmelser om afrunding til rundt beløb, som måtte gælde ifølge lovgivningen i denne stat.

Såfremt ændring i vekselkursen sker, medens inddrivelsen pågår, kan den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hos hvilken inddrivelsen begæres, efter høring af centralbanken i denne stat, træffe afgørelse om den vekselkurs, som skal anvendes i sagen som følge af ændringen.

Uanset foranstående bestemmelser i dette punkt, kan betaling af det beløb, som begæringen omfatter, ske i den begærende stats møntsort.

For Færøernes og Grønlands vedkommende anvendes som møntsort danske kroner.

8. Beløb, som er indgået som følge af bistand i henhold til denne aftale, skal inddrivelsesmyndigheden snarest muligt indbetale til centralbanken i sin egen stat på en konto, som indehaves af centralbanken i den kontraherende stat, for hvis regning inddrivelsen er sket.

I forbindelse med indbetalingen skal oplysninger gives om navn og adresse på den inddrivelsesmyndighed, som skal oppebære beløbet, samt om det skattekrav, hvortil beløbet er at henhøre.

Indgået beløb kan tillige indsættes på postgirokonto, tilhørende den inddrivelsesmyndighed, som har begæret bistanden.

I givne fald skal søgsmåls- og konkursomkostninger modregnes i det indgåede beløb (artikel 22 i aftalen).

Ved "inddrivelsesmyndighed" forstås i dette punkt,
for Danmarks vedkommende: Told- og Skattestyrelsen,
for Finlands vedkommende: Lensskatteverket, distriktstoldkammeret og bilregistercentralen,
for Færøernes vedkommende: Føroya Gjaldstova,
for Grønlands vedkommende: Skattedirektoratet,
for Islands vedkommende: Den Centrale Opkrævningsmyndighed i Reykjavik,
for Norges vedkommende: Skattefogeden i Oslo, og
for Sveriges vedkommende: Kronefogedmyndigheden.

Ved "centralbanken" forstås i dette punkt,
for Danmarks vedkommende: Danmarks Nationalbank,
for Finlands vedkommende: Finlands Bank,
for Færøernes vedkommende: Færøernes Landsbank,
for Grønlands vedkommende: Nuna Bank A/S,
for Islands vedkommende: Islands Seddelbank,
for Norges vedkommende: Norges Bank, og
for Sveriges vedkommende: Sveriges Rigsbank.

9. Overførsel af valuta til skattebetaling fra en kontraherende stat til en anden kontraherende stat skal ske inden for rammerne af gældende betalingsoverenskomst mellem disse stater.

Denne overenskomst træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da de kompetente myndigheder i samtlige kontraherende stater har undertegnet overenskomsten, og den finder anvendelse på sager, som er indkommet efter ikrafttrædelsen til den kompetente myndighed i den kontraherende stat, til hvilken begæringen rettes.

Denne overenskomst er udfærdiget i otte eksemplarer, på det danske, det færøske, det grønlandske, det finske, det islandske, det norske og det svenske sprog, idet der på det svenske sprog er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.